

REKOMENDACJE DO PLANÓW I PROGRAMÓW NAUCZANIA

dla zawodu: **Technik technologii wyrobów skórzanych 311926 na podbudowie SKR.09.**

w branży: skórzano- obuwniczej

Warszawa 2018

Przedstawiam rekomendacje do planów i programów nauczania opracowane na podstawie przeprowadzonej analizy zapisów zmodyfikowanych podstaw programowych kształcenia w zawodach dla zawodu Technik technologii wyrobów skórzanych 311926 na podbudowie kwalifikacji SKR.09. oraz w oparciu o własne doświadczenia zawodowe i znajomość branży zawodowej.

I. Rekomendacje do programów nauczania

1. Nazwa i symbol cyfrowy zawodu

Technik technologii wyrobów skórzanych 311926

2. Nazwa i symbol kwalifikacji wyodrębnionych w zawodzie

SKR. 09. Wykonywanie i renowacja wyrobów kaletniczych

lub SKR.13. Wykonywanie i renowacja wyrobów kuśnierskich

SKR.48. Organizacja i prowadzenie procesów wytwarzania wyrobów skórzanych

3. Typ szkoły, w której odbywa się kształcenie w zawodzie

Branżowa szkoła II stopnia

Technikum 5 letnie

4. Zalecany typ programu

Program przedmiotowy.

Uzasadnienie:

Ze względu na brak infrastruktury dydaktycznej w większości szkół zawodowych do kształcenia modułowego rekomenduję program przedmiotowy. Kształcenie w programie przedmiotowym pozwoli przygotować ucznia do wykonywania zawodu poprzez realizację zadań zbliżonych do rzeczywistych warunków jakie występują na stanowisku pracy; Przedmiotowy program nauczania zapewni systematyczność w zdobywaniu przez uczniów wiedzy, umiejętności i kompetencji. właściwych dla zawodu. Praktyczna nauka zawodu może odbywać się u pracodawców, w placówkach kształcenia ustawicznego, placówkach kształcenia praktycznego, gdzie często nie ma odpowiednich możliwości nauki teoretycznych przedmiotów zawodowych. W programach tych występuje wyraźny podział na kształcenie teoretyczne i praktyczne.

5. Zalecany rodzaj programu ze względu na układ treści

Program liniowy

Uzasadnienie:

Rekomenduję program liniowy. Uczeń ma możliwość stopniowego zdobywania umiejętności i wiedzy teoretycznej, ponieważ każda następną część materiału jest dalszym ciągiem

poprzedniej, co jest niezbędne do przygotowania ucznia do wykonywania zadań zawodowych. Zachowanie kolejności nauczania pomoże jasno przyporządkować, usystematyzować i utrwalić wiedzę i umiejętności ucznia.

6. Propozycje podziału na przedmioty/moduły oraz odpowiednio działy programowe/jednostki modułowe i treści kształcenia

Program przedmiotowy

Przedmioty	Liczba godzin	Działy programowe	Efekty kształcenia Treści nauczania
1. BHP	30		<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia pojęcia związane z bezpieczeństwem i higieną pracy, ochroną przeciwpożarową, ochroną środowiska i ergonomią – rozróżnia zadania i uprawnienia instytucji oraz służb działających w zakresie ochrony pracy i ochrony środowiska w Polsce – określa prawa i obowiązki pracownika oraz pracodawcy w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy – określa skutki oddziaływania czynników szkodliwych na organizm człowieka –
2. Podstawy działalności gospodarczej	30	2.1 Podstawy prawne działalności gospodarczej 2.2 Działalność gospodarcza w przemyśle skórzanym	<ul style="list-style-type: none"> – stosuje pojęcia z obszaru funkcjonowania gospodarki rynkowej – stosuje przepisy prawa pracy, przepisy prawa dotyczące ochrony danych osobowych oraz przepisy prawa podatkowego i prawa autorskiego – stosuje przepisy prawa dotyczące prowadzenia działalności gospodarczej – rozróżnia przedsiębiorstwa i instytucje występujące w branży i powiązania między nimi – analizuje działania prowadzone przez przedsiębiorstwa funkcjonujące w branży – inicjuje wspólne przedsięwzięcia z różnymi przedsiębiorstwami

			<p>z branży</p> <ul style="list-style-type: none"> – planuje działania marketingowe prowadzonej działalności gospodarczej – przygotowuje dokumentację niezbędną do uruchomienia i prowadzenia działalności gospodarczej – prowadzi korespondencję związaną z prowadzeniem działalności gospodarczej – obsługuje urzędnika biurowe i programy komputerowe wspomagające prowadzenie działalności gospodarczej w zakładach firmach branży skórzanej – stosuje zasady normalizacji w branży skórzanej – optymalizuje koszty i przychody prowadzonej działalności gospodarczej
3. Język obcy zawodowy	60	<p>3.1. Język obcy ukierunkowany zawodowo</p> <p>3.2. Komunikacja w środowisku pracy.</p>	<ul style="list-style-type: none"> – posługuje się podstawowym zasobem środków językowych w języku obcym nowożytnym (ze szczególnym uwzględnieniem środków leksykalnych), umożliwiającym realizację czynności zawodowych w zakresie tematów związanych: – rozumie proste wypowiedzi ustne artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka obcego nowożytnego, a także proste wypowiedzi pisemne w języku obcym nowożytnym, w zakresie umożliwiającym realizację zadań zawodowych. – samodzielnie tworzy krótkie, proste, spójne i logiczne wypowiedzi ustne i pisemne w języku obcym nowożytnym, w zakresie umożliwiającym realizację zadań zawodowych

			<ul style="list-style-type: none"> – uczestniczy w rozmowie i w typowych sytuacjach związanych z realizacją zadań zawodowych – reaguje w języku obcym nowożytnym w sposób zrozumiały, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej, ustnie lub w formie prostego tekstu – zmienia formę przekazu ustnego lub pisemnego w języku obcym nowożytnym, w zakresie umożliwiającym realizację zadań zawodowych – wykorzystuje strategie służące doskonaleniu własnych umiejętności językowych oraz podnoszące świadomość językową
4. Rysunek zawodowy z elementami modelowania	90	4.1 Podstawy rysunku technicznego. 4.2 Rysunek odręczny. 4.3 Podstawy projektowanie wyrobów kaletniczych. 4.4. Specjalistyczne oprogramowanie komputerowe	<ul style="list-style-type: none"> – stosuje zasady wykonywania szkiców i rysunków technicznych. – odczytuje informacje ze szkiców i rysunków technicznych – wykonuje rysunki odręczne i techniczne – odczytuje oznaczenia i symbole stosowane w rysunkach technicznych – stosuje programy komputerowe wspomagające wykonywanie zadań
5. Materiałoznawstwo kaletnicze	90	5.1 Materiały podstawowe i pomocnicze 5.2 Ocena jakościowa materiałów kaletniczych 5.3 Magazynowanie skór, materiałów i gotowych wyrobów kaletniczych	<ul style="list-style-type: none"> – rozróżnia rodzaje skór, tworzyw sztucznych i skóropodobnych, wyrobów włókienniczych, papierniczych i metalowych do produkcji wyrobów kaletniczych – charakteryzuje wady i uszkodzenia skór – określa topograficzny układ skór – identyfikuje poszczególne części układu

			<p>topograficznego skór wyprawionych</p> <ul style="list-style-type: none"> – określa właściwości materiałów stosowanych w produkcji wyrobów skórzanych – klasyfikuje odpady powstające podczas rozkroju skór wyprawionych i materiałów nieskórzanych – określa zasady magazynowania oraz przechowywania materiałów pomocniczych i dodatkowych stosowanych do produkcji kaletniczej
6. Technologia kaletnictwa	90	<p>6.1. Podstawy technologii. 6.2. Maszyny i narzędzia urządzenia stosowane w kaletnictwie. 6.3. Proces technologiczny wyrobów kaletniczych</p>	<ul style="list-style-type: none"> – charakteryzuje narzędzia, maszyny i urządzenia stosowane w procesie produkcji wyrobów kaletniczych – rozpoznaje nieprawidłowości w pracy maszyn, urządzeń i uszkodzenia narzędzi – charakteryzuje narzędzia, maszyny i urządzenia stosowane w procesie produkcji wyrobów kaletniczych – dokonuje klasyfikacji wyrobów kaletniczych – sporządza skróconą dokumentację techniczną – technologiczną
7. Wykonywanie wyrobów i usług kaletniczych – zajęcia praktyczne	570	<p>7.1 BHP na stanowisku pracy 7.2 Użytkowanie maszyn i urządzeń kaletniczych 7.3 Produkcja wyrobów kaletniczych. 7.4 Wykonywanie usług z zakresu kaletnictwa. 7.5 Kontrola jakości</p>	<ul style="list-style-type: none"> – przestrzega zasad bezpieczeństwa i higieny pracy oraz stosuje przepisy prawa dotyczące ochrony przeciwpożarowej i ochrony środowiska – udziela pierwszej pomocy poszkodowanym w wypadkach przy pracy oraz w stanach zagrożenia zdrowia i życia. – przewiduje zagrożenia dla zdrowia i życia człowieka oraz mienia i środowiska związane z wykonywaniem

			<ul style="list-style-type: none">– zadań zawodowych– stosuje środki ochrony indywidualnej i zbiorowej podczas wykonywania zadań zawodowych– organizuje stanowisko pracy zgodnie z obowiązującymi wymaganiami ergonomii, przepisami bezpieczeństwa i higieny pracy, ochrony przeciwpożarowej, ochrony środowiska.– posługuje się dokumentacją techniczną i technologiczną– użytkuje maszyny i urządzenia stosowane podczas wykonywania wyrobów kaletniczych– posługuje się narzędziami do wykonywania wyrobów kaletniczych– dobiera materiały podstawowe, pomocnicze i dodatki kaletnicze do wytwarzania wyrobów– dokonuje rozkroju skór i materiałów nieskórzanych na elementy wyrobów kaletniczych– wykonuje montaż wyrobów kaletniczych– prowadzi kontrolę i ocenę jakości materiałów i wyrobów kaletniczych– przestrzega zasad pakowania, przechowywania, transportu materiałów i wyrobów kaletniczych– sporządza kalkulację kosztów wytwarzania wyrobów kaletniczych– rozpoznaje wady i uszkodzenia wyrobów kaletniczych– sporządza kosztorys renowacji wyrobów kaletniczych– dobiera metody i techniki wykonania renowacji wyrobów kaletniczych
--	--	--	---

			<ul style="list-style-type: none"> - wykonuje renowację wyrobów kaletniczych - użytkuje maszyny i urządzenia stosowane podczas renowacji wyrobów kaletniczych - posługuje się narzędziami do renowacji wyrobów kaletniczych - ocenia jakość wykonywania usługi
8. Stylizacja wyrobów skórzanych	60	<p>8.1 Techniczne opracowanie wzoru wyrobu skózanego.</p> <p>8.2 Technologia wykonania wzoru wyrobu skózanego</p>	<ul style="list-style-type: none"> - projektuje wyroby skórzane, wykorzystując wiedzę z zakresu kolorystyki i kompozycji plastycznej - interpretuje trendy mody na podstawie analizy żurnali, czasopism - charakteryzuje linie mody, style, fasony - stosuje kompozycje kolorystyczne opracowań projektów wyrobów - określa przydatność skór i materiałów włókienniczych do produkcji wyrobów skórzanych - stosuje programy komputerowe wspomagające wykonywanie zadań
9. Określanie właściwości materiałów - laboratorium	60	<p>9.1 Badania laboratoryjne właściwości materiałów.</p> <p>9.2 Dobór materiałów do produkcji wyrobów skórzanych</p>	<ul style="list-style-type: none"> - charakteryzuje metody badań laboratoryjnych materiałów i półproduktów - określa właściwości materiałów i półproduktów na podstawie badań laboratoryjnych - określa wymagania technologiczne dla rodzajów i gatunków skór, materiałów skóropodobnych, materiałów włókienniczych i tworzyw sztucznych - dobiera materiały do produkcji wyrobów

			<p>skórzanych</p> <ul style="list-style-type: none"> – określa właściwości i zastosowanie różnych rodzajów klejów
10. Organizacja produkcji wyrobów skórzanych	120	<p>10.1 Technologiczne przygotowanie produkcji</p> <p>10.2 Dokumentacja organizacyjno-produkcyjna</p>	<ul style="list-style-type: none"> – klasyfikuje maszyny w zależności od ogólnych właściwości techniczno-użytkowych – określa funkcje maszyn i urządzeń w wytwarzaniu wyrobów skórzanych – rozpoznaje połączenia części maszyn i urządzeń mechanicznych – określa funkcje zespołów, podzespołów i mechanizmów maszyn i urządzeń mechanicznych – przestrzega zasad montażu i demontażu zespołów maszyn i urządzeń mechanicznych – przygotowuje wzorniki wyrobów skórzanych – wykonuje pierwowzory wyrobów skórzanych – sporządza opis materiałowy i technologiczny wyrobu skózanego – dobiera narzędzia, maszyny i urządzenia do procesu wytwarzania wyrobów skórzanych – ustala normy zużycia materiału przeznaczonego na wyroby skórzane – określa koszty jednostkowe oraz koszty produkcji wyrobów skórzanych – sporządza normy czasu pracy – określa warunki klimatyczne w pomieszczeniach produkcyjnych
11. Kierowanie procesami produkcji	120	11.1 Nadzór procesu technologicznego wyrobów	<ul style="list-style-type: none"> – określa zakres stosowania narzędzi, maszyn i urządzeń do wytwarzania

		skórzanych 11.2 Techniczne zabezpieczenie produkcji	wyrobów skórzanych – ocenia stan techniczny narzędzi, maszyn i urządzeń stosowanych w procesie produkcji wyrobów skórzanych – nadzoruje wykonywanie czynności dotyczących rozkroju skór, tworzyw skóropodobnych i materiałów włókienniczych – określa warunki magazynowania materiałów, półproduktów i wyrobów gotowych – przestrzega zasad przygotowania elementów do montażu wyrobów skórzanych – określa metody i techniki łączenia elementów w gotowe wyroby – nadzoruje przebieg procesu montażu wyrobów – dokonuje kontroli międzyoperacyjnej i oceny jakości gotowych wyrobów skórzanych
12.OMZ	15		– planuje pracę zespołu w celu wykonania przydzielonych zadań – dobiera osoby do wykonania przydzielonych zadań – kieruje wykonaniem przydzielonych zadań – monitoruje i ocenia jakość wykonania przydzielonych zadań – wprowadza rozwiązania techniczne i organizacyjne wpływające na poprawę warunków i jakość pracy – stosuje metody motywacji do pracy – komunikuje się ze współpracownikami

7. Ogólna charakterystyka celów kształcenia/kluczowe umiejętności absolwenta

Technik technologii wyrobów skórzanych wykonuje, planuje i nadzoruje produkcję wyrobów ze skór licowych i futerkowych, materiałów skóropodobnych, tworzyw sztucznych i materiałów włókienniczych z zachowaniem wymogów technologicznych eksploatacyjnych, użytkowych jakościowych i estetycznych. Do typowych wyrobów zalicza się wyroby galanteryjne (nesesery, plecaki, torby, portfele, futerały, paski itp.) oraz wyroby ze skór futerkowych (futra, czapki, kołnierze, narzuty, dywaniki itp.)

Główne zadania technika to: wykonywanie dokumentacji technicznej i technologicznej wyrobu, dokonywanie oceny jakościowej materiałów i decydowanie o ich przydatności do produkcji, dobieranie materiałów maszyn, urządzeń i narzędzi do zadań produkcyjnych, wykonywanie dokumentacji organizacyjnej, nadzorowanie procesu produkcyjnego, ocenianie jakości wyrobów.

Technik technologii wyrobów skórzanych ze względu na różny poziom techniczno-organizacyjny, odmienność technologii a także różnorodność wytwarzanego asortymentu w zakładach pracy, wymaga wielostronnego przygotowania zawodowego. Absolwent o specjalności technik technologii wyrobów skórzanych może być zatrudniony w zakładach rzemieślniczych i w przedsiębiorstwach produkcyjnych wytwarzających futra i wyroby galanteryjne. Technik technologii wyrobów skórzanych może pracować: w zakładzie usługowym jako jego właściciel, w zakładzie produkcyjnym jako mistrz działu produkcji, technik KJ, technik normowania i postępu technicznego, technik modelarz we wzorcowni, technik w dziale przygotowania produkcji.

Absolwent szkoły kształcącej w zawodzie technik technologii wyrobów skórzanych powinien być przygotowany do wykonywania następujących zadań zawodowych:

- 1) dobierania surowców i materiałów do wykonania wyrobów skórzanych;
- 2) sporządzania dokumentacji technicznej i technologicznej;
- 3) obsługiwanie maszyn i urządzeń stosowanych w procesie produkcyjnym;
- 4) organizowania i kontrolowania procesów wytwarzania wyrobów skórzanych.

8. Rekomendowane procedury osiągnięcia szczegółowych celów kształcenia

Rekomenduję opracować wspólnie z pracodawcami i właścicielami zakładów kaletniczych procedury które mogą być wykorzystane do osiągnięcia celów kształcenia w zawodzie technik technologii wyrobów skórzanych.

Rekomendowane procedury to:

Analiza poziomu opanowania kluczowych umiejętności uczniów:

Przeprowadzanie testów sprawdzających wiedzę teoretyczną z poszczególnych przedmiotów i działów na każdym etapie nauki.

Przeprowadzanie próbnych egzaminów z części teoretycznej jak również praktycznej nauki zawodu.

Sprawdzanie umiejętności praktycznej nauki zawodu poprzez: wykonywanie wyrobów samodzielne i zespołowe.

Organizowanie wycieczek do zakładów produkcyjnych i usługowych w celu zapoznania z systemami pracy na wielu odcinkach wytwarzania wyrobów kaletniczych.

Motywowanie uczniów do nauki poprzez stosowanie nagród, pochwał, wyróżnień

Organizowanie zajęć pozalekcyjnych, wycieczek edukacyjnych, na pokazy mody branży skórzanej, imprez środowiskowych związanych z branżą skórzaną. Wyróżnianie uczniów którzy osiągnęli najlepsze wyniki w nauce nagrodami, dyplomami, pochwałami.

Kształcenie umiejętności organizacji pracy indywidualnej i umiejętności współpracy w zespole

Procedura polegałaby na kształceniu umiejętności planowania i organizacji pracy własnej, umiejętności budowania harmonogramu działania (dzień, tydzień, planowanie

realizacji przedsięwzięć). Dzięki organizacji praktyk zawodowych w zakładach i pracowniach rzemieślniczych uczniowie mogliby praktycznie kształcić te umiejętności

9. Rekomendacje dotyczące realizacji praktycznej nauki zawodu: zajęć praktycznych i praktyk zawodowych

Praktyczna nauka zawodu może odbywać się u pracodawców, w placówkach kształcenia ustawicznego, placówkach kształcenia praktycznego, warsztatach szkolnych, pracowniach szkolnych. W tym celu należy stosownie doposażyć wymienione miejsca, aby uczniowie i słuchacze mieli możliwość zapoznania się z nowoczesnymi technologiami, materiałami oraz maszynami stosowanymi podczas wytwarzania wyrobów.

W celu dostosowania warunków praktycznego kształcenia w zawodzie do obecnych realiów rynku i dzisiejszych trendów mody proponuję kształcenie zawodowe realizować wspólnie z zakładami i pracowniami rzemieślniczymi. Dzięki tej współpracy, w czasie praktyk zawodowych uczniowie będą mieli dostęp do nowoczesnych maszyn i urządzeń wykorzystywanych w zawodzie oraz szerokiej gamy skór i materiałów. Pozwoli to szkołom branżowym na obniżenie kosztów kształcenia ponieważ skóry i materiały wykorzystywane w tym zawodzie są dosyć drogie. Dzięki nauce w zakładzie lub pracowni rzemieślniczej uczniowie poznają także mechanizmy i zasady funkcjonowania małych i dużych przedsiębiorstw. Umożliwienie uczniom, zainteresowanym pracą w tym zawodzie, odbywania praktyk w okresie wakacji w celu podwyższenia nabytych umiejętności praktycznych w trakcie nauki na warsztatach szkolnych, poprzez wykonywanie prac na różnych stanowiskach pod okiem pracownika lub mistrza zawodu.

Rekomenduję także współpracę z pracodawcami w zakresie organizacji i przeprowadzania egzaminów praktycznych

10. Pozostałe rekomendacje/uwagi dotyczące programu nauczania

Proponuję aby efekty kształcenia OMZ Organizacja pracy małych zespołów, zdobywane były podczas realizacji kształcenia zawodowego teoretycznego i .praktycznego

Efekty kształcenia Kompetencje personalne i społeczne (KPS) powinny być kształtowane podczas realizacji programu nauczania wszystkich przedmiotów zawodowych w trakcie całego systemu kształcenia

W programie kształcenia zawodowego warto zwrócić uwagę na rozwijanie samodzielności uczniów (np. w docieraniu do różnego typu informacji w tym informacji o nowinkach w branży), rozwijanie ich zainteresowań i zdolności. Wybierając techniki, warto pamiętać o tym, że poszczególne treści kształcenia najlepiej wprowadzać równolegle i w integracji ze wszystkimi działami kształcenia zawodowego. Dlatego najlepsze wydają się te metody, które będą aktywizowały i motywowały ucznia oraz dawały możliwość praktycznego zastosowania zdobytej wiedzy na praktykach zawodowych. Nadrzędną rolą nauczyciela jest kierowanie pracą na lekcji tak, aby uczniowie sukcesywnie zdobywali umiejętności zawarte w podstawie programowej. Należy wdrażać uczniów do systematycznej pracy poprzez praktyki zawodowe oraz planowania działań edukacyjnych. Na najważniejsze zagadnienia ujęte w podstawie programowej należy poświęcić tyle czasu, by każdy uczeń opanował je jak najlepiej.

II. Rekomendacje do planu nauczania

1. Podział na przedmioty/moduły w kształceniu zawodowym wraz z określaniem liczby godzin.

Lp.	Przedmiot/moduł	Liczba godzin
1.	BHP	30
2.	Podstawy działalności gospodarczej	30
3.	Język obcy zawodowy	60
4..	Rysunek zawodowy z elementami modelowania form	90
5.	Materiałoznawstwo kaletnicze	90
6.	Technologia kaletnictwa	90
7.	Wykonywanie wyrobów i usług kaletniczych – zajęcia praktyczne	570
8.	Stylizacja wyrobów skórzanych	60
9.	Określanie właściwości materiałów - laboratorium	60
10.	Organizacja produkcji wyrobów skórzanych	120
11.	Kierowanie procesami produkcji	120
12.	OMZ	15
13	Praktyka zawodowa 4 tyg.	160

2. Pozostałe rekomendacje/uwagi dotyczące planu nauczania

Szkoły powinny dołożyć wszelkich starań aby cztero **tygodniowe praktyki** zawodowe odbywały się poza szkołą w zakładach lub warsztatach rzemieślniczych branży skórzanej.